

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **Ing. A. M.**, zastoupená JUDr. Jitkou Šindelkovou, advokátkou se sídlem Spálená 87/11, Praha 1, proti žalovaným: **1) Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**, se sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, Praha 8, **2) Katastrální úřad Praha - východ**, se sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, Praha 8, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **A. Š.**, zastoupený JUDr. Evou Vitejškovou, advokátkou se sídlem Komenského nám. 56, Brandýs nad Labem - Stará Boleslav, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 6. 2009, č. j. 9 Ca 24/2009 -169, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **ne** přiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 6. 2009 (nesprávně uvedeno v písemném vyhotovení datum 10. 7. 2009), č. j. 9 Ca 24/2009 -169 ve výroku II. o zamítnutí žaloby proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze ze dne 20. 9. 2002, č. j. O-58/527/2001-2/Pav, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu Praha – východ ze dne 14. 6. 2001, č. j. 190 20-OR-22/2001 ve věci opravy chyby v katastrálním operátu podle ust. § 8 zákona č. 344/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „katastrální zákon“), jímž byl zrušen zápis pozemku p. č. X na LV č. X pro k.ú. S. B. a byly zapsány pozemky p.č. X. Současně stěžovatelka podala návrh, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

Podle ust. § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ust. § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. se užije přiměřeně.

Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Podle odst. 3 citovaného ustanovení se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje splnění zákonných předpokladů pro jeho přiznání uvedených v ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. Povinnost tvrdit a prokázat vznik nenahraditelné újmy má stěžovatelka. Při posuzování, zda jsou splněny zbývající dva zákonné předpoklady, tj. že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem, vychází soud

z obsahu soudního a správního spisu, neboť zákon mu neukládá provádět dokazování týkající se splnění těchto předpokladů a jejich zjišťování z úřední povinnosti. K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout, musí stěžovatelka konkretizovat, jakou nenahraditelnou újmu by pro ni znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Přiznáním odkladného účinku soud před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zákonným postupem zrušeno. Proto musí být vyhrazeno pouze pro ojedinělé (mimořádné) případy, které zákonodárce vyjádřil pojmem nenahraditelná újma.

Stěžovatelka v návrhu cituje ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. a dále uvádí, že pokud by její bratr (tj. osoba zúčastněná na řízení) neprávem rozdělil parcely a části budov rozdělil mezi své děti, mohl by stěžovatelce způsobit nenahraditelnou újmu nebo alespoň další mimořádné komplikace s nutností dalšího sporu.

Stěžovatelka podle Nejvyššího správního soudu v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížností neuvedla žádné relevantní skutečnosti, z nichž by splnění zákonných podmínek pro jeho přiznání bylo možno dovodit. V případě nenahraditelné újmy se musí jednat o výjimečný, závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit. Tvrzení stěžovatelky o zamýšleném převedení předmětných pozemků a částí budov jejím bratrem na jiné osoby je úvahou opírající se o neobjektivní skutečnost a navíc z něj ani nevyplývá, v čem konkrétně ve vztahu k předmětu řízení, jímž je přezkum zákonnosti rozhodnutí o opravě chyb v katastrálním operátu, by měla nenahraditelná újma spočívat. V této souvislosti je nutné zdůraznit, že institut opravy chyb v katastrálním operátu slouží k uvedení údajů v katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Rozhodnutím o opravě chyby v katastrálním operátu se tak nemění právní vztahy k nemovitostem. Takové rozhodnutí nemá hmotněprávní, nýbrž jen evidenční účinky a nezasahuje se jím do soukromoprávních vztahů. Nenahraditelnou újmu ve smyslu ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. dále podle Nejvyššího správního soudu nepředstavuje ani případná nutnost dalšího sporu. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2010

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu